

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sitä, että asetuksen (EY) N:o 883/2004⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 987/2009⁽²⁾ 14 artiklan 5 kohdan b alakohdan soveltamisala käsittää ”palkkatyötä tavallisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa tekevän henkilön”, tulkittava siten, että se käsittää myös tapauksen, jossa henkilö on työsopimuksen nojalla vain yhden työnantajan, joka on sijoittautunut unionin jäsenvaltioon, palveluksessa työskennelläkseen kahdessa muussa unionin jäsenvaltiossa, myös silloin, kun:
- a) toista jäsenvaltiota, jossa henkilö työskentelee tulevaisuudessa, ei ole vielä määritetty eikä sitä voida ennakoida A1-lomakkeen hakemisen hetkellä työn erityisen luonteen vuoksi eli sen vuoksi, että työntekijät työskentelevät väliaikaisesti lyhyitä ajanjaksoja unionin eri jäsenvaltioissa?
- tai
- b) työskentelyn kestoa ensimmäisessä ja/tai toisessa jäsenvaltiossa ei voida vielä määrittää tai ennakoida työn erityisen luonteen vuoksi eli sen vuoksi, että työntekijät työskentelevät väliaikaisesti lyhyitä ajanjaksoja unionin eri jäsenvaltioissa?
- 2) Jos vastaus 1 kohdan kysymyksiin on myöntävä, voidaanko täytäntöönpanoasetuksen N:o 987/2009 14 artiklan 5 kohdan b alakohtaa tulkita siten, että sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 13 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ”palkkatyötä tavallisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa tekevän henkilön” käsitteellä viitataan myös tapaukseen, jossa kahden eri jäsenvaltiossa vastaanotetun työn väliin jää ajanjaksoja, jolloin työntekijä on toimeton mutta edelleen sidottu samaan työsopimukseen?
- 3) Jos vastaus 1 kohdan kysymyksiin on myöntävä, onko se, ettei toimivaltainen jäsenvaltio anna A1-lomaketta, esteenä asetuksen (EY) N:o 883/2004 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiselle?
- 4) Onko jäsenvaltiolla täytäntöönpanoasetuksen N:o 987/2009 16 artiklan 5 kohdan ja/tai 20 artiklan 1 kohdan tai jonkin muun artiklan nojalla velvollisuus oleskelujäsenvaltion tekemän alustavan päätöksen perusteella, joka koskee sovellettavaa lainsäädäntöä, annettava A1-lomake omasta aloitteestaan ilman, että asianomaisen työnantajan tarvitsisi tehdä lisähakemusta toimivaltaiselle jäsenvaltiolle?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004 (EUVL L 166, s. 1).

⁽²⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 987/2009 (EUVL L 284, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Helsingin hovioikeus (Suomi) on esittänyt 22.4.2014 – Valev Visnapuu v. Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

(Asia C-198/14)

(2014/C 202/15)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Helsingin hovioikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Valev Visnapuu

Vastaajat: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Suomen juomapakkausverojärjestelmän, jossa kannetaan juomapakkausveroa, jos pakkaus ei kuulu palautusjärjestelmään, sallittavuus tutkittava suhteessa SEUT 110 artiklaan SEUT 34 artiklan asemesta? Kysymyksessä olevan palautusjärjestelmän tulee olla panttiin perustuva järjestelmä, jossa juomien pakkaaja tai maahantuojia yksin tai jätelaisissa tai Ahvenanmaan maakuntaa koskevassa vastaavassa lainsäädännössä tarkoitettulla tavalla on huolehtinut juomapakkausten uudelleen täytöstä tai kierrätyksestä siten, että pakkaus täytetään uudelleen tai pakkaus hyödynnetään raaka-aineena.

- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myönteinen, onko sanottu järjestelmä direktiivin 94/62/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan, 7 artiklan ja 15 artiklan mukainen, kun otetaan huomioon myös SEUT 110 artikla?
- 3) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kielteinen, onko sanottu järjestelmä direktiivin 94/62/EY 1 artiklan 1 kohdan, 7 artiklan ja 15 artiklan mukainen, kun otetaan huomioon myös SEUT 34 artikla?
- 4) Jos vastaus kolmanteen kysymykseen on kielteinen, onko Suomen juomapakkausverojärjestelmää pidettävä SEUT 36 artiklan nojalla sallittuna?
- 5) Voidaanko katsoa, että vaatimus, jonka mukaan alkoholijuomia kaupallisessa tai muussa elinkeinotarkoituksessa käytävä tarvitsee maahan tuotavan alkoholijuoman osalta toimintaansa erillisen vähittäismyyntiluvan tilanteessa, jossa suomalainen ostaja on internetin kautta tai muutoin etämyyntiteitse ostanut toisessa jäsenvaltiossa toimivalta myyjältä alkoholijuomia, jotka myyjä kuljettaa Suomeen, koskee monopolin olemassaoloa tai että se on osa monopolin toimintaa ja että SEUT 34 artiklan määräykset eivät näin ollen estä sitä, vaan sitä on arvioitava SEUT 37 artiklan valossa?
- 6) Jos viidenteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko lupavaatimus SEUT 37 artiklassa määrättyjen kaupallisia valtion monopoleja koskevien edellytysten mukainen?
- 7) Jos vastaus viidenteen kysymykseen on kielteinen ja asiaan on sovellettava SEUT 34 artiklaa, onko Suomen järjestelmä, jonka mukaan tilattaessa internetin kautta tai muutoin etämyyntiteitse alkoholijuomia ulkomailta juomien maahantuonti omaan käyttöön on sallittua vain, jos tilaaja itse tai myyjästä erillinen taho on kuljettanut alkoholijuomat maahan ja jonka mukaan muutoin maahantuontiin vaaditaan alkoholilain mukainen lupa, 34 artiklan vastainen määrällinen rajoitus tai vastaava toimenpide?
- 8) Jos vastaus edelliseen kysymykseen on myönteinen voidaanko järjestelmän katsoa olevan oikeutettu ja oikeasuhtainen ihmisten terveyden ja elämän suojelemiseksi?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä EYVL, Erityispainos 1994, 15/ Nide 13, s. 266

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative d'appel de Nantes (Ranska) on esittänyt
23.4.2014 – Adiamix v. Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale**

(Asia C-202/14)

(2014/C 202/16)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative d'appel de Nantes

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Adiamix

Vastapuoli: Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale

Ennakkoratkaisukysymys

Euroopan unionin tuomioistuinta pyydetään lausumaan 16.12.2003 tehdyn komission päätöksen 2004/343/EY⁽¹⁾ pätevydestä, kun otetaan huomioon yleisen verolain 44 f §:ssä vaikeuksissa olevien yritysten toiminnan jatkamisen osalta käyttöön otetun vapautusjärjestelmän luokittelu voimassa olevaksi tukijärjestelmäksi.

⁽¹⁾ Vaikeuksissa olevien yritysten ostoon liittyvästä Ranskan tukiohjelmasta 16.12.2003 tehty komission päätös 2004/343/EY (EUVL L 108, s. 38).